

Другий етап полягає у формалізації економічної моделі, тобто поданні її у вигляді конкретних математичних залежностей (функцій, рівнянь, нерівностей тощо). Процес побудови моделі складається з кількох стадій. Спочатку визначають тип економіко-математичної моделі, вивчають можливості її застосування в розглядуваному конкретному випадку, уточнюють перелік змінних та параметрів, форми зв'язку між ними. Для складних об'єктів доцільно будувати кілька різноаспектних моделей.

На третьому етапі суто математичними прийомами досліджують загальні властивості моделей та розв'язків. Може статися, що раніше виконаний системний аналіз привів до такого набору елементів, властивостей і співвідношень, для якого немає прийнятного методу розв'язання задачі. Тоді доводиться повертатися до етапу системного аналізу. Важливим моментом є доведення існування розв'язків сформульованої задачі. У процесі аналітичного аналізу з'ясовують кількість розв'язків (єдиний чи неєдиний), визначають змінні та параметри, які можуть входити до розв'язку, а також межі та тенденції їх зміни.

Складно не погодитись, що моделі складних економічних об'єктів дуже погано піддаються аналітичному дослідженню. У таких випадках переходять до чисельних методів дослідження. Як правило, задачі, що виникають в економічній практиці, намагаються звести до відомих моделей, для яких розроблено методи й алгоритми розв'язання.

Четвертий етап. Підготовка вихідної інформації. В економічних задачах це, як правило, найбільш трудомісткий етап моделювання, оскільки тут замало самого лише пасивного збирання даних. Математичне моделювання висуває жорсткі вимоги до якості інформації. У процесі підготовки інформації використовуються методи теорії ймовірностей, математичної статистики, а також економічної статистики для агрегування, групування даних, оцінювання вірогідності даних тощо.

У процесі системного економіко-математичного моделювання результати функціонування одних моделей виступають вихідною інформацією для інших.

П'ятий етап. Чисельне моделювання. Цей етап передбачає розробку алгоритмів чисельного розв'язання задачі, підготовку комп'ютерних програм та безпосереднє виконання розрахунків. При цьому постають значні труднощі, зумовлені великою розмірністю економічних задач. Для великих складних об'єктів може знадобитися складання бази даних та відшукування засобів роботи з нею, а також методів отримання даних, потрібних для розрахунків. У разі стандартних задач здійснюється вибір придатного пакета програм та системи управління базами даних (СУБД). Чисельне моделювання істотно доповнює результати аналітичного дослідження.

Шостий етап. Аналіз чисельних результатів та їх застосування. На цьому етапі передусім з'ясовується найважливіше питання щодо правильності й повноти результатів моделювання та можливості їх практичного використання, а також досліджуються можливі напрямки подальшого вдосконалення моделі.

Тому спершу перевіряють адекватність моделі за тими властивостями, що було взято за найістотніші. Тобто потрібно провести верифікацію та валідацію моделі, оскільки головна мета моделювання полягає в розв'язуванні практичних задач (аналіз економічних об'єктів, економічне про-

гнозування, вироблення управлінських рішень і тощо) [345].

Висновок

Для вибору положень облікової політики підприємства доцільним є моделювання майбутніх результатів діяльності на основі минулих подій та дозволених альтернативних облікових методик. Вибір облікової політики повинен здійснюватися на основі моделювання, центральною ланкою якою є система обліково-аналітичного забезпечення.

Моделювання процесу вибору облікової політики включає дані бухгалтерського обліку, статистичного дослідження, маркетингову інформацію. У цьому проявляється нерозривний зв'язок бухгалтерського обліку з прийняттям управлінських рішень. При цьому інформація, яка досліджується, підлягає перетворенню шляхом її аналітичної обробки. Під моделюванням вибору облікової політики слід розуміти сукупність ресурсів і методів їх використання.

Література

1. Бойківська Г.М. Моделювання параметрів розвитку виробничих потужностей переробних підприємств на базі нечіткої логіки / Г.М. Бойківська // Збірник наукових праць Луцького національного технічного університету. – 2010. – Випуск 7(26). – С. 145-148.
2. Бородкін О.С. Про формування та облік собівартості продукції в ринкових умовах / О. С. Бородкін // Бухгалтерський облік і аудит. – 2002. – № 3. – С. 32-41
3. Ващенко Л.О. Моделювання управлінських рішень на підставі результатів аналізу інформації, відображеної у фінансовій звітності / Л.О. Ващенко // Торгівля і ринок України. – Донецьк : ДонДУЕТ, 2003. – С. 8-14.
4. Власов М.П. Моделирование экономических процессов / М.П. Власов, П.Д. Шимко. – Ростов н/Д : Феникс, 2005. – 409 с.
5. Вовк В.М. Математичні методи дослідження операцій в економіко-виробничих системах / В.М. Вовк. — Л. : ВЦ ЛНУ ім. Івана Франка, 2007. – 584 с.
6. Деньга С.М. Трансформація облікових систем підприємств в умовах постіндустріального (інформаційного) суспільства / С.М. Деньга // Економіка і регіони : Науковий вісник Полтавського нац. техн. ун. ім. Юрія Кондратюка. – 2008. – №3. – С. 116-119.
7. Деньга С.М. Організація облікової політики в комп'ютерних інформаційних системах [Текст] / С.М. Деньга, Н.В. Костяник // Становлення облікової політики в Україні : тези доп. Всеукр. наук. конф. 18–19 трав. 2007 р. – Тернопіль : Економічна думка, 2007. – С. 88-90.
8. Кузьмінський Ю.А. Автоматизація оперативного обліку та контролю міжнародних економічних операцій : монографія / Ю. А. Кузьмінський. – К. : КНЕУ, 2001. – 268 с.
9. Сисоєва І.М. Особливості облікової політики для промислових підприємств різних масштабів / І.М. Сисоєва, О.Ю. Балазюк // Ефективна економіка. – 2014. – № 11. – Режим доступу до журналу: <http://www.economy.nayka.com.ua> (0,4 др. арк.).
10. Сисоєва І.М. Особливості моделювання облікових процесів / І.М. Сисоєва // Ефективна економіка. – К., 2010. – Випуск №10. – С.45-51.
11. Сисоєва І.М. Прогнозування прибутку в залежності від методів облікової політики / І.М. Сисоєва // Економіка та держава. – К., 2010. – Випуск №10. – С.67-74.